

РЕШЕНИЕ

№ 6098

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6062** по описа за **2023** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., чрез процесуалния му представител юрк. С., срещу Решение от 02.02.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 14892/2020 г., Софийски районен съд, НО, 18-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-006928 от 22.10.2020 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), на „Сънотех“ ЕООД е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева, за извършено нарушение на чл. 62, ал. 3 КТ.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен в противоречие с материалния закон. Изложени са подробни съображения за законосъобразност на НП. Сочи се, че безспорно е установено извършеното нарушение, тъй като работодателят не е спазил седмодневния срок за уведомяване на ТД на НАП за прекратяването на трудовия договор на 04.05.2020 г. Според обжалвания съдът необосновано е приел, че трудовият договор не е прекратен на посочената дата - 04.05.2020 г. Изяснява, че още със сключването на трудовия договор на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 КТ, страните

са уговорили кога настъпва неговото прекратяване. Твърди, че с настъпване на уговореното събитие – завършването на определената работа по обем и срок, трудовият договор се прекратява без която и да е от страните да дължи предизвестие – на основание чл. 325, ал. 1, т. 4 КТ. Получаването на писменото изявление (заповед) на дружеството работодател от адресата има според касатора само декларативен характер, но не и конститутивно действие. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и да потвърди изцяло процесното наказателно постановление. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна в касационното производство, редовно призована, не изразява становище по жалба.

Прокурорът счита, че касационната жалба е основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена: при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на „Сънотех“ ЕООД от контролните органи на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., било установено, че дружеството, в качеството си на работодател, е уведомил на 11.06.2020 г. ТД на НАП, за прекратяване на трудово правоотношение по договор № 1155/26.09.2019 г. извън срока по чл. 62, ал. 3 КТ. Констатирано било, че трудов договор № 1155/26.09.2019 г. на И. Г. Д. е прекратен със заповед № 1155-1, считано от 04.05.2020 г.

Съставен бил Акт за установяване на административното нарушение № 22-006928/24.08.2020 г. На базата на него е издадено обжалваното наказателно постановление за извършено нарушение на чл. 62, ал. 3 КТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел, че от страна на „Сънотех“ ЕООД не е извършено административно нарушение. Писменото изявление (заповед) на дружеството работодател по визираното в НП прекратяване на трудов договор, което е било с правно основание чл. 325, ал. 1, т. 4 КТ, не е било получено от адресата – съответния работник/служител, и е било върнато като пощенска пратка, с отбелязване за непотърсване, като визираното отбелязване е от месец юли 2020 г., а изпращането на съответното уведомление до ТД на НАП е осъществено, както е посочено в НП. Изложеното означава, че съобразно чл. 355, ал. 2, т. 3 КТ, при всяко положение уведомяването на ТД на НАП за прекратяването на трудовия договор, извършено (визираното уведомяване) през месец юни 2020 г., няма как да е просрочено (напротив – същото е преждевременно), в нарушение на визираната в НП като нарушена разпоредба на КТ, доколкото трудовият договор към споменатия месец юни просто все още не е бил прекратен (независимо от посочената в съответната заповед на работодателя дата на прекратяване).

Решението е правилно.

Императивната разпоредба на чл. 62, ал. 3 КТ предвижда, че в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

В случая по несъмнен начин се установява, че уведомление до съответната ТД

на НАП за прекратяване на трудов договор с лицето Д. е изпратено на 11.06.2020 г. От друга страна от доказателствата по делото е видно, а и не се оспорва от касатора, че Заповед № 1155-1 за прекратяване на трудовото правоотношение, на основание чл. 325, ал. 1, т. 4 КТ, не е била подписана от работника и не е била получена от него към момента на проверката. Съгласно чл. 335, ал. 2, т. 3 КТ трудовият договор се прекратява: при прекратяване без предизвестие - от момента на получаването на писменото изявление за прекратяването на договора. Ето защо съдът намира, че при липсата на надлежно подписана заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, то всъщност не е било прекратено, и в този смисъл, за дружеството не е възникнало задължение за изпращане на уведомление по НАП. Преждевременното му изпращане не представлява нарушение. Предварителното изпълнение на невъзникнало задължение не може да породи никакви правни последици, но в същото време не може да доведе до осъществяването на състава на административното нарушение. Отговорността по чл. 62, ал. 3 КТ изисква наличие на прекратен трудов договор, който при прекратяване без предизвестие се счита за такъв от момента на получаването на писменото изявление за прекратяването на договора. При липсата на такова към датата на проверката, незаконосъобразно е наложено административно наказание на дружеството за нарушение на чл. 62, ал. 3 КТ.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.02.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 14892/2020 г., Софийски районен съд, НО, 18-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.